

Marile orașe între locuire, poluare și management (Beijing, Tokio, Ciudad de Mexico)

Contactul cu o cultură diferită de propria cultură, interferența cu un mare oraș – centru al unui megalopolis administrativ, economic, social și cultural – sunt experiențe unice și adevărate provocări pentru cei avizi de cunoaștere, dar și extrem de curioși.

Există orașe care ți se oferă, deschise, accesibile, dar există și orașe închise, ascunse în chiar inima lor. Descoperirea „orașului din oraș” este fascinantă și constituie adesea adevăratul scop al călătorului.

Cunoașterea lentă, asumată și înțeleasă a unui mare oraș nu mai este posibilă astăzi decât în situația unei șederi de lungă durată. Cel mai adesea, impactul cu un asemenea oraș este total, brusc, copleșitor. Aeroportul și drumul spre „centru”, adesea înșelătoare, îți asigură în orice caz un prim contact cu ceea ce va deveni pentru o vreme casa ta. Odată instalat, însă, începi să pricepi ceea ce se petrece în jurul tău și atunci lucrurile se complică.

ultima sută de ani, datorită oportunităților pe care le oferă și care sunt extrem de diverse:

- economice, constând într-o gamă foarte variată de posibilități de afaceri în toate sectoarele economiei;
- educaționale, asigurate de instituții publice și/sau private la toate nivelurile;
- ocupaționale, având ca rezultat un nivel al șomajului mai redus față de orașele mici, monoindustriale, dar și o ofertă variată de locuri de muncă în funcție de oportunitățile specifice oferite de zonă și de agenții economici;
- culturale – extrem de diversificate – având de regulă rădăcini istorice, religioase, geografice;
- de sănătate, asigurate de unități moderne, publice și/sau private în toate specialitățile medicale;
- turistice, de asemenea foarte variate (obiective istorice, arhitecturale, culturale, muzeale).

Beijing, Lamaseria Young He Gong

Ca multe alte mari capitale, Beijing, Tokio, Ciudad de Mexico au ajuns la dimensiunile actuale (10, 12, 22 milioane locuitori) într-o perioadă relativ scurtă de timp, de regulă ca urmare a unor creșteri exponențiale înregistrate în

Mexico City, Zocalo (și Catedrala)

Priorități tehnologice în economia românească

Conceptul de locuire a dobândit în ultimul secol (după anul 1900) o semnificație complexă, care necesită luarea în considerare cel puțin a următoarelor aspecte:

- suprafețe mari de teren necesare pentru construcția de locuințe și anexe gospodărești (districte în Beijing, cartiere în Tokio, colonii în Ciudad de Mexico), de regulă aflate pe amplasamente ale unor foste așezări antice (Tenochtitlan – centrul istoric al actualei capitale a Mexicului);
- suprafețe mari de teren necesare pentru desfășurarea unor activități social – comunitare (educație, sport, cultură, administrație);
- suprafețe mari de teren necesare pentru activități economice generatoare de locuri de muncă;
- infrastructura necesară transportului intern – urban și interurban - și internațional de călători și mărfuri (rutier, feroviar, fluvial, naval și aerian);
- rețele de comunicație urbană supraterane și subterane;
- populație numeroasă, adesea excedentară față de posibilitățile oferite de mediul ecologic;
- conviețuire între numeroase etnii naționale (56 în China, 56 în Mexic) și imigranți;
- criminalitatea (sub toate formele).

Efectele negative ale „locuirii” sunt evidente și îmbracă de regulă forma poluării care conduce la:

- aer viciat, greu respirabil, generat de activitatea organizațiilor economice și de supradimensionarea transportului urban;
- climat nefavorabil locuirii, generat de exploatarea neadecvată a mediului (căldură excesivă, rezerve insuficiente de apă, mai ales în Mexic, inundații catastrofale, mai ales în China, furtuni tropicale și cutremure devastatoare, mai ales în Japonia);
- durata de viață mai mică și incidența deosebită a bolilor provocate de stres, în comparație cu orașele mici sau zonele rurale;
- mediu înconjurător viciat (teren, ape freactice, aer), generat de enormele cantități de deșeuri (de regulă minimum un kilogram pe zi de persoană).

Rezolvarea parțială, secvențială, a acestor probleme nu este o soluție decât pe termen scurt. Cum însă marile orașe nu mai pot aștepta, se impune rezolvarea corelată, armonizată, sistemică a acestora, ceea ce conferă

conceptului de management într-un mare oraș cel puțin următorul conținut:

- managementul populației (aglomerare excesivă, migrație permanentă, securitate și siguranță, sănătate, educație);

Tokio, Universitatea Hosei

- managementul securității și siguranței urbane (criminalitate, trafic de persoane, trafic cu substanțe interzise);
- managementul transportului urban și suburban de mărfuri și călători;
- managementul mediului (apă, aer, sol);
- managementul serviciilor de sănătate;
- managementul turismului urban;
- managementul situațiilor de criză (calamități naturale, forme colective de protest social, anarhie, evenimente politice, economice, financiare cu mare impact social).

Lect. univ. drd. Amedeo ISTOCESCU